

— Не. Азъ тогава ще отида да се боря и работя за освобождението на други поробени наради . . .

Всички врати нему
Отворени бѣха,
Селенитѣ прости
Святецъ го зовѣха,
И сбрани, сдушени
Въ тайни мѣста,
Тихо и умилно,
Съ зяпнали уста
Слушаха сладката му рѣчь . . .

.

Майна.

(Разказва единъ ловець).

Нашенскитѣ коне сж тѣй кротки, щото ние ги имаме като добри другари. Ала има страни, гдѣто живѣять *диви коне* изъ горитѣ и полето. Ловцитѣ ги ловятъ съ примки, послѣ ги опитомяватъ, яздятъ ги, впрѣгатъ ги и ги прѣучватъ на разни работи.

Веднажъ азъ излѣзохъ на ловъ за диви коне. По едно врѣме съгледахъ, че пасе една дива кобила, а край нея конченцето ѝ — още слабичко, вѣроятно, скоро родено жребенце.